

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Е.д. № 20/К.с. 20/2015

Дата 08.11.2015

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 20 ОТ 2013 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 20 септември 2013 г. Съюзът на юристите в България е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 20 от 2013 година, образувано по искане на тричленен състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл.10, ал.1 от ЗМДТ във връзка с чл.13 от същия закон, публикуван в ДВ бр.61 от 2013 г., с чл. 60, ал.1 от Конституцията и несъответствие с международните договори, по които България е страна.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

В конкретния случай е налице недвижим имот, който поради последователни промени на устройствените планове не може да бъде застрояван с жилищна сграда (или сгради) и по този начин правото на собственост е ограничено, но въпреки това, съгласно атакуваната разпоредба на ЗМДТ е данъчно задължен. Логиката на тричленния състав на ВАС е изградена на това, че „имущество” по смисла на чл.60, ал.1 на Конституцията като основание за установяването на данъците, съгласно чл.60, ал.1 от Конституцията не включва такива обекти на собственост, които поради някакъв правен режим не могат да се ползват в пълния обем на правото на собственост.

Така Конституционният съд за да приеме, че атакуваният текст на ЗМДТ е противоконституционен, трябва да даде ограничително тълкуване

на понятието „имущество”, в което да не влизат такива недвижими имоти, които не могат да бъдат застроявани, тъй като по отношение на тях има такъв ограничителен административен режим. Очевидно хипотезата е абсурдна. Друг е въпросът, че законодателят би могъл да диференцира облагането на тези недвижими имоти на основата на различни ограничителни критерии относно ползване и експлоатация.

Цитираната практика на Европейския съд за защита на правата на човека за прилагането на чл.1 от Първи протокол към ЕКПЧ разкрива богатото съдържание на защитеното право на свободно и необезпокоявано ползване на имуществото, но едва ли може да даде основание на Конституционния съд да приеме, че в конкретната хипотеза имотите, които не могат да бъдат застроявани не влизат в конституционното понятие „имущество” и по тази причина законовият текст, предвиждащ данъчно облагане да е противоконституционен.

С оглед на изложеното Съюзът на юристите в България намира искането за неоснователно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(ВЛ. СЛАВОВ)

